

نظام آموزش و پرورش ما پژوهش محور نیست/ باید تعلیم همراه با تزکیه باشد

آموزش و پرورش ما باید پژوهش محور باشد، گفت: با بالا بردن انگیزه تحصیلی و هم آمیختن تعلیم با تربیت و یا همان تزکیه راندمان و بازدهی نظام آموزش و پرورش را بالا ببریم.

رئیس مؤسسه "معارف وحی و خرد" با اشاره به اینکه آموزش و پرورش ما باید پژوهش محور باشد، گفت: با بالا بردن انگیزه تحصیلی و هم آمیختن تعلیم با تربیت و یا همان تزکیه راندمان و بازدهی نظام آموزش و پرورش را بالا ببریم.

حجت الاسلام علی نصیری در مورد اینکه برخی کارشناسان حوزه فلسفه برای کودکان معتقدند که نظام آموزش و پرورش ما دانش آموزان متفکر تربیت نمی کند نظر شما چیست، چه راهکارهایی برای تربیت تفکر انتقادی و فلسفی کودکان و نوجوانان در نظام آموزشی ما پیشنهاد می کنید به خبرنگار مهر گفت: توفیقی داشتم چند سال قبل در فصلنامه کتاب نقد مقاله ای تحت عنوان "آموزش و پرورش؛ چالشها و راه حل ها" از من به چاپ رسید. مقاله مفصل است آنجا چند ملاحظه را ذکر کردم اول خود حساسیت نظام آموزش و پرورش یک ملاحظه بود. ما از سال 1304 نظام آموزش و پرورش رسمی در کشور داریم و قبل از آن یاد دادن خواندن و نوشتن به عهده مکتب خانه ها بود از آن سال تا امروز با تغییرات و تحولات متعددی روبرو بوده ایم.

وی افزود: یکی از اشکالات آموزش و پرورش ما این است که این نظام سیستمش آموزش محور است نه پژوهش محور. به نظر می رسد این مسئله یک اشکال خیلی بزرگ است به این معنا بر این تأکید می شود که پیوسته یکسری آموزه ها و مطالب را معلمان به ذهن دانش آموزان خودشان منتقل بکنند بدون اینکه توجه بشود مطالب چقدر برای آنها مفهوم است و چقدر دانش آموزان ترغیب می شوند مبنی بر اینکه خودشان فکر بکنند و بفهمند و درباره آن مطالب بیندیشند.

رئیس مؤسسه "معارف وحی و خرد" ادامه داد: در آن مقاله یکسری از مطالعات و خاطراتم را ذکر کردم که حافظه محوری و انباشت مطالب در ذهن فقط برای شب و روز امتحان به کار می آید بی آنکه پشت سر آن درک و دریافتی و ژرف اندیشی باشد نشان می داد. در روایات هم داریم علم را با درک و فهمش فرا بگیرد. بنابراین این آسیب خیلی جدی است. راه حل آن هم این است که خود معلمان و مدیران آموزش و پرورش عناصر پژوهشی باشند نه فقط عناصر آموزشی. یعنی اهل مطالعه و تحقیق و پژوهش باشند. من به عینه دیده ام که برخی از معلمینی که جنبه پژوهشی داشتند چقدر بر دانش آموزانشان تأثیر گذاشتند. وقتی می روند سر کلاس در کنار اینکه مطلبی را به دانش آموز منتقل می کنند دانش آموز را به مطالعه در آن مطلب و نوشتن مقاله در باره آن ترغیب می کنند. این آسیب را در دانشگاه می بینیم دانشجو در مقطع کارشناسی و حتی ارشد قادر نیست مطلبی با قلم خودش بنویسد و تنها کپی می کند و از سایت ها مطالب جمع آوری می کند.

این محقق و پژوهشگر علوم اسلامی تصریح کرد: این دانشجویان پایه هایشان از دوره تحصیل در مقاطع پایین تر درست نبوده است. نکته دیگر اینکه آموزش و پرورش باید میزان انگیزش معلمان و دانش آموزان را بالا ببرد. یعنی اینکه معلم باید به آنچه که ما سابقاً در انشاء ها می گفتیم علم بهتر است یا ثروت باور داشته باشد که علم بهتر است. ولی معلم یا حتی استاد دانشگاه وقتی سر کلاس بگوید این هست حال و روز من اگر درس نمی خواندیم و کار دیگری می کردیم وضع بهتری داشتیم این ضد انگیزش است. حالا درست است که به دلیل یکسری مشکلات نتوانستیم زندگی و وضع معیشتی معلمان را در سطح مطلوب قرار بدهیم اما آن چیزی که مهم است این است که معلم باید حساب کند چقدر می تواند با حرفها و رفتارش بر روی دانش آموزان تأثیر بگذارد.

این کارشناس فقه و علوم قرآنی ادامه داد: آیت الله مکارم تعریف می کرد که در دوره تحصیلش در دبیرستان در دوره پهلوی اول در شیراز یک دبیر شیمی داشتند که بعد از تدریس شیمی بلا فاصله رساله آقا سید ابوالحسن اصفهانی را بازمی کرد و می گفت بچه ها بیایید این رساله را بخوانیم. ایشان می گفت من مرجعیت و به حوزه رفتن را مدیون و وامدار این دبیر می دانم.

نصیری تصریح کرد: معلم باید توجه بکند که با موجود انسانی یعنی گل سر سبد هستی و خلیفه الله سرکار دارد هر لحظه هر برخوردی، هر عملکرد و نوع تعلیم و تربیتی که می دهد در دانش آموزانش مؤثر است. تأکید می کنم که معلمان با وضو سر کلاس بروند و با بسم الله مطالب را آغاز کنند. باید با عشق و علاقه و انگیزه بالا سر کلاس بروند. باید توجه داشته باشند دانش آموز امروز شاید فردا رئیس جمهور این مملکت بشود و مدیران این کشور از میان همین دانش آموزان تربیت می شوند.

رئیس مؤسسه "معارف وحی و خرد" عنوان کرد: بنابراین باید آموزش و پرورش ما پژوهش محور باشد و با بالا بردن انگیزش تحصیلی و هم آمیختن تعلیم با تربیت و یا همان تزکیه راندمان و بازدهی نظام آموزش و پرورش را بالا ببرند.